

N:o 83.

Af herr **J. P. Jespersen**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående införande af kroppsstraff för vissa brott.

Under många årtionden har det i vårt land arbetats på att sprida upplysning och kunskaper hos det uppväxande släktet, och borde undervisningen med de stora kostnader och det myckna arbete, som användts af staten och kommunerna, hafva medfört tillfredsställande resultat, så att vårt folk nu vore gudfruktigt och sedligt, med goda kunskaper, aktande ordning och gällande lagar. Rättvist bör erkännas att svenska folket i stort sedt har nämnda egenskaper, men i enskilda fall visar erfarenheten att en råhet i sinnet och ett förakt för religion och lagarnes efterlefnad samt yttringar af våld mot annan person, eller emot djur, på ett betänkligt sätt alltmera vunnit utbredning. Våldsdåd mot fredliga värlösa personer utan anledning, våldtäkt mot barn samt massakrering af djur hafva under sista tiden ofta förekommit. Med sådana exempel för ögonen är man frestad att tvifla på, huruvida statens uppoffringar för släktets uppfostran på bästa sätt tillgodogöras.

Dock torde orsaken till nämnda beklagliga förhållanden mera vara att söka i den slapphet vid barnens uppfostran, som i många familjer gör sig gällande, den frihet, som numera alltför tidigt kommer ungdomen till del, då de vid utgången från folkskolan på egen hand träda ut i lifvet, samt de krafter af särskildt slag som nu mera än förut arbeta på att förvilda sederna och sprida råhet ej endast bland ungdomen utan äfven bland äldre.

Resultaten af det pågående demoraliseringsarbetet märkas på många sätt och äro för väl kända för att några exempel behöfva lämnas på brott, som äro en följd af nämnda arbete.

Förbrytelser mot nu gällande lagar beläggas visserligen med straff, men erfarenheten visar, att dessa icke äro af den art, att fruktan för dem är tillräckligt stor för att afhålla åtskilliga individer från att begå särskildt vissa slag af förbrytelser.

Det synes därför nödvändigt, att dessa förbrytelser kunna träffas af mera fruktade straff, då det första medel till att få nu rådande förhållanden i vårt land bättre, och att gällande lagar skola aktas och efterlefas, är att ådömda straff fruktas, då först därigenom individen lär sig tänka på följderna af begångna brottsliga handlingar.

I Danmark aktades lagarnes stadganden och fruktades ådömda bestraffningar i lika ringa grad som hos oss, och antalet brott ökades årligen. Det visade sig vara nödvändigt att införa straff, som på ett mer effektivt sätt beaktades än de i lagen bestämda. År 1903 väcktes af justitieministern ett förslag till lag om användande af kroppsstraff vid »vissa tillfällen» till följd af att ett kraftigt ingripande visat sig vara nödvändigt för minskande af förekommande vålds- och sedlighetsförbrytelser, och att ett begränsadt och måttligt användande af kroppslig åga vore det rätta medlet för att nå målet.

Efter att hafva behandlats och godkänts i riksdagen stadfästades lagen i statsrådet den 1 april 1905 och trädde i kraft den 8 september samma år.

Det är sålunda blott något mer än två år, som kroppsstraff mot vissa förbrytelser varit använda i Danmark, men de hafva visat sig medföra synnerligen goda resultat, därigenom att de brott, mot hvilka de användas, i märkbar grad minskats, och det tydligen märkts, att fruktan för kroppsliga bestraffningar är långt större, än för vanligen använda straff med kortare eller längre tid i fängelse, där mången individ har bättre bostad och föda än under vanliga förhållanden. Kroppsstraffet, som gifves med icke under 10 och icke mer än 27 slag af spanskrör eller »dagg», ådömes i Danmark icke enbart, utan som tilläggsstraff för vissa förbrytelser.

På grund af de förhållanden som nu äro rådande, och nödvändigheten att här införas effektivare bestraffningar för vissa förbrytelser, samt till följd af de erfarenheter, som kunna hämtas från Danmark angående resultaten af kroppslig bestraffning såsom tilläggsstraff i särskilda fall, vågar jag hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att i underdånig skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t måtte låta utarbeta och till nästkommande riksdag inkomma

med förslag till sådan ändring af nu gällande strafflag, att kroppsstraff finge användas vid bestraffning af vissa förbrytelser.

Stockholm den 25 januari 1908.

J. P. Jesperson.

I motionens syfte instämma:

<i>J. Johanson,</i> Walared.	<i>Oscar N. Olsson.</i>	<i>Alfr. Fornander.</i>
<i>L. P. Mallmin.</i>	<i>E. O. Magnusson.</i>	<i>P. M. Olsson.</i>
<i>O. Silfverschiöld.</i>	<i>J. P. Persson.</i>	<i>C. F. Petersson.</i>
<i>O. H. Svensson.</i>	<i>Elof Nilsson.</i>	<i>Jöns Åkesson.</i>
<i>Carl Sandquist.</i>	<i>Rudolf Kjellén.</i>	<i>Olof Persson.</i>
<i>S. M. Petersson.</i>	<i>O. Alfr. Berg.</i>	<i>Pehr Svensson.</i>
<i>P. Nilsson.</i>	<i>C. T. Lind</i> i Tanum.	